

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2005-730-0246
Dok.: ULP40204

Besvarelse af spørgsmål nr. 21 af 19. april 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme mv.) (L 217).

Spørgsmål:

”Der ønskes en beskrivelse af gældende ret/praksis, herunder hvor ofte det forventes, at den foreslåede nye bestemmelse i retsplejelovens § 110 a, stk. 1, vil blive anvendt? (Om PETs adgang til at videregive oplysninger til Forsvarets Efterretningstjeneste, uden at der i hvert enkelt tilfælde skal foretages en nærmere konkret vurdering og interesseafvejning i forhold til den enkelte oplysning).”

Svar:

Politiets Efterretningstjenestes adgang til efter gældende ret at indhente oplysninger fra andre dele af den offentlige forvaltning er nærmere beskrevet i pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Som det bl.a. fremgår heraf, vil det navnlig bero på reglerne i forvaltningslovens § 28, om Politiets Efterretningstjeneste kan videregive oplysninger til Forsvarets Efterretningstjeneste. Disse regler fører i almindelighed til, at Politiets Efterretningstjeneste i hvert enkelt tilfælde skal foretage en nærmere, konkret vurdering i forhold til den enkelte oplysning.

Det fremgår endvidere af lovforslagets bemærkninger, at den nævnte konkrete vurdering i almindelighed vil føre til, at de pågældende oplysninger kan videregives.

Dette hænger navnlig sammen med karakteren af de opgaver, som Politiets Efterretningstjeneste og Forsvarets Efterretningstjeneste varetager. Politiets Efterretningstjeneste har således til opgave at overvåge, forebygge og modvirke foretagender og handlinger, som må antages at rumme en fare for rigets selvstændighed og sikkerhed samt den lovlige samfundsorden. Med hensyn til Forsvarets Efterretningstjeneste er det i forsvarslovens § 13 fastsat, at tjenesten har til opgave at indsamle, bearbejde og formidle informationer i udlandet af betydning for Danmarks sikkerhed, herunder for danske enheder mv. i udlandet.

Der er således for begge tjenesters vedkommende tale om varetagelse af opgaver af central sikkerhedsmæssig betydning, og der vil derfor i almindelighed være afgørende offentlige interesser, som taler for videregivelse af oplysninger, der har betydning for tjenesternes varetagelse af disse opgaver. Der henvises nærmere til lovforslagets bemærkninger pkt. 3.4.1.

Med hensyn til omfanget af udvekslingen af oplysninger mellem Politiets Efterretningstjeneste og Forsvarets Efterretningstjeneste er det i rapporten fra den tværministerielle arbejdsgruppe om terrorbekæmpelse anført, at Politiets Efterretningstjeneste og Forsvarets Efterretningstjeneste løbende udveksler oplysninger om forhold, der har betydning for varetagelse af tjenesternes opgaver, ligesom tjenesterne er i fortsat dialog om fælles interesseområder som prioritering samt fysisk og teknisk indhentning af oplysninger om terrorrelaterede mål. Tjenesterne har endvidere samarbejdsrelationer på en række andre områder, der vedrører forebyggelse og bekæmpelse af terror.

For så vidt angår den fremtidige anvendelse af den foreslåede bestemmelse i § 110 a, stk. 1, kan der peges på, at formålet med bestemmelsen – der skal ses i sammenhæng med den bestemmelse, som forsvarsministeren ved lovforslag nr. L 218 har foreslået indsat i forsvarslovens § 13, stk. 4, om videregivelse af oplysninger fra Forsvarets Efterretningstjeneste til Politiets Efterretningstjeneste – er at tilvejebringe et hensigtsmæssigt retsgrundlag for et tæt og løbende samarbejde mellem de to tjenester.

Der kan om behovet for bestemmelsen i § 110 a, stk. 1, også peges på, at det i rapporten fra den tværministerielle arbejdsgruppe om terrorbekæmpelse anføres, at det vil være en forudsætning for etablering af det fælles center for antiterroranalyse, som der lægges op til i regeringens handlingsplan for terrorbekæmpelse, at der sikres et andet og bedre lovgrundlag for udveksling af oplysninger mellem tjenesterne.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 29. Som det fremgår heraf, vil Justitsministeriet i folketingsåret 2009-10 – det vil sige tre år efter lovforslagets gennemførelse – give Folketinget en orientering om erfaringerne med de foreslåede nye regler.